

Οι Άθλοι του Ηρακλή
Συνάντηση 3^η - 04.04.2020

«Ο Σώφρον Θεός»

Αναπνέετε αργά και ρυθμικά.

Με κάθε αναπνοή σας αφήστε το σώμα σας να κινηθεί αντίθετα απ' τη φορά του ρολογιού στον κάθετο άξονα. Μία αναπνοή και εκπνοή, μία κίνηση στον κάθετο άξονα, αντίθετα απ' τη φορά του ρολογιού. Δεξιά – εμπρός – αριστερά – πίσω... Δεξιά – εμπρός – αριστερά – πίσω.

Και τώρα, εισπνοή – κύκλος, εκπνοή – κύκλος.

Μη κρατάτε το σώμα σας άκαμπτο, αφήστε το να κινηθεί μαλακά. Η έδρα σας σταθερή στο κάθισμά σας. ο κόκκυγας, σταθερός.

Αρκεί. Και τώρα καθίστε με την πλάτη ευθειασμένη.

Αναίμακτη θυσία προσφέρετε, όσοι από εσάς εργάζεστε για το κοινό καλό, ο καθένας και η καθεμία σας με το δικό της, μοναδικό τρόπο. αυτή είναι η αναίμακτη θυσία που επιθυμούν οι Θεοί. Όλα τα άλλα, γιορτές, σπονδές, πανηγύρια, είναι για να χαίρεστε, για να χαίρονται οι άνθρωποι και να νιώθουν ότι κάθε προσφορά τους γίνεται δεκτή, ενώπιον των υπόλοιπων ανθρώπων. Αυτός ήταν ο λόγος, που θυσίες πολλές γινόταν πάντα, από πολύ παλιά, στους θεούς και τις θεές, πάσης φύσεως. Αλλά τη μία, αναίμακτη θυσία, ένας την πρόσφερε. Ο Θεός στη Γη. Αναφερόμαστε στο σταυρό; Στη σταύρωση; Όχι, γιατί δεν ήταν αναίμακτη η θυσία αυτή. Αναφερόμαστε στον Θεό στη Γη, που εκφράζεται ή δύναται να εκφραστεί, μέσα από κάθε άνθρωπο ξεχωριστά. Αυτός είναι που προσφέρει την αναίμακτη θυσία.

«Μα», θα ρωτήσετε, «προσφέρει αναίμακτη θυσία στον εαυτό του; δεν κάνουμε τη θυσία για να μας συγχωρέσουν οι θεοί; Για να εξιλεωθούμε; Για να τιμήσουμε τους θεούς;» Κάθε φορά που προσφέρετε μια θυσία προς εξιλέωση, επιτυγχάνετε το αντίθετο και γυρίζετε βαρύτεροι στο σπίτι σας. κατά τι βαρύτεροι. Νιώθετε λίγο ελαφρύτεροι από πριν αλλά το βάρος είναι μεγάλο, γιατί εξακολουθείτε να κινείστε στον φαύλο κύκλο της ματαιότητας του παιχνιδιού του γήινου πεδίου, που λέει «εγώ ο τιποτένιος, μηδαμινός, πρέπει να πληρώσω και να προσφέρω στον θεό, με αντάλλαγμα τη σωτηρία μου».

Και αυτό το ίδιο πράγμα, σε μια άλλη περίπτωση, συνοδευόμενο από ένα άλλο σκεπτικό, μπορεί να σας λυτρώσει. Γιατί δεν είναι η πράξη αυτή καθαυτή αλλά η πρόθεση, που λυτρώνει ή καταδικάζει. Όταν εσείς εργάζεστε προσφέροντας στους άλλους, στο κοινό καλό, με άλλα λόγια στον ευρύτερο συλλογικό εαυτό σας, μέσα από το δικό του/δικό της μετερίζι ο καθένας και η καθεμία από εσάς, τότε προσφέρετε αναίμακτη θυσία. Τότε το Θείο, εξατομικευμένο,

επιστρέφει για να προσφέρει στον συλλογικό εαυτό Του. ανακυκλώνεται η ενέργεια και γίνεται αναδημιουργία. Έτσι θρέφονται οι πολλοί. Κάθε φορά που ένας άνθρωπος, μία γυναίκα, ένας άντρας, ένα παιδί, προσφέρει στο κοινό καλό, κατά τη δυνατότητά του, κατά το μέγιστο των δυνατοτήτων του, επέρχεται σύνοδος του λεγόμενου ανώτερου και κατώτερου Εαυτού. Αυτό που λέτε ευθυγράμμιση.

Θύτης και θύμα; Επικρατεί τελευταία το σκεπτικό ότι, η προσφορά και η θυσία δεν είναι ο κατάλληλος τρόπος για να υποστηριχθεί η συνειδησιακή αλλαγή της ανθρωπότητας. Γιατί θα πρέπει κάποιος να θυματοποιηθεί; Κανένας δεν θυματοποιείται. Κανένας, ποτέ, δεν έγινε θύμα. Ίσως έγινε θύμα του ίδιου του εαυτού κι αυτό είναι το χειρότερο σενάριο. Αλλά ακόμα κι αυτό είναι ένα σενάριο που προκύπτει από μία επιφανειακή θεώρηση των πραγμάτων.

Δεν θέλω να σας ωθήσω στο να γίνετε θυσία για τους άλλους, γιατί αυτό μπορεί να προκαλέσει οργή μέσα σας. κανένας δεν μπορεί να θυσιαστεί, επειδή έτσι τον αναγκάζει να κάνει κάποιος άλλος. Δεν είναι πραγματική θυσία. Είναι καταναγκασμός. Και ο καταναγκασμός φέρνει θυμό, είτε προέρχεται απ' έξω είτε από τον ίδιο σας τον εαυτό, από το μέρος του εαυτού σας που σας επιβάλλει να κάνετε κάτι. Άρα, η αναίμακτη θυσία μπορεί να προσφερθεί, μόνο όταν είστε διατεθειμένοι να την κάνετε με χαρά, με ικανοποίηση, γιατί νιώθετε ότι καλύπτει μια δική σας, βαθιά ανάγκη, χωρίς πρέπει, χωρίς κανέναν καταναγκασμό. Και βέβαια τότε, παύει να λέγεται θυσία. Είναι απλώς κατάθεση του εαυτού. Και είναι **αυτό ακριβώς που ζητούμε από εσάς στο πνευματικό μονοπάτι: κατάθεση του εαυτού σας και όλων όσων διαθέτετε. Όχι για την ικανοποίηση κάποιων άλλων αλλά για τη δική σας πορεία σ' αυτό το μονοπάτι.**

Και τώρα που ξεκαθαρίσαμε το θέμα της κατάθεσης του εαυτού και σας έγινε σαφές τι σημαίνει πραγματικά τι σημαίνει κατάθεση του εαυτού σε σχέση με το άτομο και το συλλογικό, μπορούμε να προχωρήσουμε.

Μιλάει... μίλησε και μιλάει, ο Ζευς.

Ανοίξτε την καρδιά σας, φαρδιά-πλατιά. Κάντε μια σταγόνα στον ωκεανό να μοιάζει με το σύμπαν. Πάρτε την καρδιά σας και ανοίξτε την τόσο, που να μπορεί να χωρέσει όλο το σύμπαν. Δηλώστε την πρόθεσή σας, να κρατήσετε όλο το σύμπαν στην καρδιά σας, «με τον όρο.... κ.τ.λ., κ.τ.λ.», όπως έχει στην τεχνική της συν-χώρησης.

Είστε κυρίαρχα όντα πάνω στον πλανήτη Γη. Γνωρίζετε πώς να συμπεριφέρεστε σε δύσκολες καταστάσεις. Αυτό από μόνο του σας δίνει εξουσία και κυριαρχία, επί όλων εκείνων που δεν μπορούν να το επιτύχουν. Η δική σας νόηση στέκεται ψηλότερα. Η νόηση του σώφρονος στέκεται υψηλότερα από όλων εκείνων, που υποκύπτουν στην πλάνη και τη θυμαπάτη του φόβου για οτιδήποτε. Κρατάτε τα ηνία. Δεν σας ξεφεύγει τίποτε.

Μπορεί εσείς να ρωτάτε μεταξύ σας, η μία την άλλη, ο ένας τον άλλον, «Τι κάνουμε τώρα; Μπορούμε να βοηθήσουμε, να στείλουμε φως; Τι πρέπει να κάνουμε τώρα εμείς, που είμαστε στο πνευματικό μονοπάτι; Ποιους τρόπους να χρησιμοποιήσουμε;» Μα **δεν είναι οι τρόποι, είστε εσείς!** Το είπαμε

και το λέμε ξανά. Και ξανά θα το πούμε, μέχρι να το συνειδητοποιήσετε, ότι είναι ο τρόπος Σας, **είναι αυτό που Είστε, που κάνει τη διαφορά. Μ' αυτήν την επίγνωση προτιμήστε να βαδίζετε από εδώ και μπρος. Με την επίγνωση ότι η παρουσία σας και μόνο κάνει τη διαφορά.** Στηρίζετε νοητικά ανθρώπους, που παραπαίνουν. Χωρίς να τους πιάσετε το χέρι, χωρίς να τους κοιτάξετε στα μάτια, χωρίς να τους αγκαλιάσετε, χωρίς να τους πείτε μια κουβέντα. Χωρίς, ακόμα-ακόμα, να προσευχηθείτε γι' αυτούς. Μπορείτε να προσευχηθείτε γι' αυτούς ούτως ή άλλως αλλά θέλουμε να δώσουμε τώρα έμφαση στο γεγονός ότι η παρουσία σας είναι που κάνει τη διαφορά. Να το θυμόσαστε αυτό!

Στις εποχές που πέρασαν είπαμε πολλά και κάναμε πολλά. Τώρα ήρθε ο καιρός της σύννεσης. **Ήρθε ο καιρός πια, να βγάλετε από πάνω σας το δέρμα του άπιστου Θωμά, το παλιό σας δέρμα** που, ναι, τώρα ακόμα κάποιοι και κάποιες διατηρείτε **και να μείνετε με το νέο σας δέρμα, που έχει ήδη αναπτυχθεί, του Θεού στη Γη.** Είστε θεότητες. Αλλά πώς να σας το θυμίσουμε αρκετά αυτό; Πώς να σας θυμίσουμε, ότι κρατάτε τον παράδεισο τον λεγόμενο στα χέρια σας, χωρίς να σας κάνουμε να ξεχάσετε την προτεραιότητα που έχει η σωφροσύνη;

Ο Σώφρων Θεός... Μπορεί να υπάρξει ένας τέτοιος Θεός; Υπάρχει ένας τέτοιος Θεός; Έχετε αναρωτηθεί ποτέ αν ο Θεός είναι σώφρων; «Συγκρινόμενος με τι άλλο;» θα πείτε. Για να του αποδώσετε ένα χαρακτηριστικό, θα πρέπει να υπάρχει κάπου το αντίθετό του. Αν βρίσκεται έξω από αυτόν, τότε δεν είναι Ο Θεός. Αν βρίσκεται μέσα σε αυτόν, τότε δεν ισχύει ο χαρακτηρισμός. Είναι μάταιος. Είναι κενός. Ικανοποιεί μόνο τις δικές σας, προσωπικές ανάγκες προσδιορισμού του Θείου.

Ο Θεός είναι παρών, περισσότερο από κάθε άλλη φορά στη Γη. «Αυτό το διάστημα;» Ναι. Αυτό το διάστημα. Την ώρα που εσείς δεν κοιτάτε, είναι παρών. Κοιτάζετε εντελώς αλλού και δεν μπορείτε να αντιληφθείτε την παρουσία του αρκετά. Το Θείο λοιπόν είναι περισσότερο παρόν από ποτέ άλλοτε. **Και αυτό μπορεί να επιβεβαιωθεί, μόνο όταν εσείς αποφασίσετε, όπως το φίδι, να αφήσετε να πέσει το παλιό σας πουκάμισο και να μείνετε με το νέο, το καινούριο σας πουκάμισο, με τα ωραία χρώματα, τα ζωντανά. Το ωραίο, λαμπερό πουκάμισο, που φοράτε από μέσα.** Και να συνεχίσετε να κινείστε ανάμεσα στους ανθρώπους από αυτήν τη διάσταση, από αυτήν την αντίληψη του παιχνιδιού. Αν είστε εσείς θεοί, ποιοι είναι οι άνθρωποι; **Οι άνθρωποι, είναι εκείνοι που δεν αναγνωρίζουν, βέβαια, τη θειότητά τους, που δεν την έχουν αναδείξει συνειδητά.**

«Πώς χωράνε όλα αυτά», καταλήγει να ρωτήσει η περίεργη Άννα, «στον άθλο του Ηρακλή;» Ο ημίθεος Ηρακλής, μη ξεχνάτε ότι κέρδισε τη θεία του όψη μέσα από τη σειρά ορισμένων άθλων. Άθλων, που εκτέλεσε καταναγκαστικά. Δεν μπορούσε να κάνει αλλιώς. Δεν μπορούσε να κάνει αλλιώς, όντας άνθρωπος. Όντας θεός όμως παράλληλα, σε ένα άλλο επίπεδο, τους έκανε εκούσια, ηθελημένα, συνειδητά.

Φορέστε το σώμα του Ηρακλή. Θεόρατο, ισχυρό. Περιβάλλει εσάς, το φυσικό σας σώμα, τα ενεργειακά σας σώματα και τον άξονά σας, που συνδέει τον πυρήνα της Γης με τον Ήλιο. Η θεία μου ενέργεια βρίσκεται σ' αυτόν τον άξονα και η Ήρα, όπως πάντοτε, περιστρέφεται γύρω σας, συγκεντρώνοντας την ενέργειά σας.

Ημέρα του δώδεκα σήμερα και κάτι πρέπει να σας λέει αυτό. Ημέρα του Ηρακλή. Ημέρα Ηράκλειας δύναμης. Θυμηθείτε και πάλι τις χορδές, που συνδέουν το άνθος με τα οκτώ πέταλα, με τον πυρήνα της Γης. Θυμηθείτε την ενεργοποιημένη χορδή. Το μήλο και το ρόδι στα αιθερικά σας αυτιά. Την οθόνη στο άνω μέρος της κεφαλής. Το άνθος περιστρέφεται αριστερόστροφα. Τέσσερα πέταλα μαύρα, τέσσερα λευκά. Σε έναν μήνα από τώρα, θα έχετε ξοδέψει αρκετή ενέργεια, ώστε να επιστρέψετε σε αυτό το παιχνίδι καθαροί. Νιώθετε να χάνετε ενέργεια. Να τη χάνετε εύκολα. Κι αυτό συμβαίνει, επειδή πρέπει να απολεσθεί, πρέπει να φύγει, για να μείνετε καθαροί, μόνο εσείς. Είναι εντυπώματα αυτά που χάνονται. Είναι το παλιό πουκάμισο του φιδιού. Μην απορείτε. Η εξέλιξη έρχεται με περίεργους, ασυνήθιστους τρόπους.

Είναι μια μεγάλη αλλαγή για εσάς, για όλους εσάς, αυτή. Κάποιοι θα βγουν από αυτήν την ιστορία, πιο βεβαρημένοι απ' ό,τι μπήκαν, λόγω της διαχείρισης που κάνουν. Κάποιοι θα βγουν πιο ανάλαφροι, πιο διαυγείς. Μην κάνετε τίποτα μέχρι το Πάσχα. Μπείτε σε μια μίνι χειμερία νάρκη -που μάλλον ανοιξιάτικη είναι πλέον. **Αφήστε τα πράγματα να συμβούν, διατηρώντας μόνο την επίγνωση και την πεποίθηση της θεϊότητάς σας. Απλώς δηλαδή, ενθυμούμενοι, ότι είστε ο Θεός στη Γη.**

Για να παραλληλίσουμε αυτήν την ιστορία με μία άλλη παλαιότερη, θυμηθείτε ότι κάποιος μεγάλος, στο σταυρό, άφησε το φυσικό του σώμα, για να προχωρήσει και να αναλάβει το ουράνιο σώμα του. Ανάλογα αφήστε να διαλυθεί το παλιό σας πουκάμισο. Γιατί **το νέο σας φόρεμα, η νέα σας περιβολή είναι εκείνη του ουράνιου σώματος.** Ευαίσθητη περιβολή, λεπτοφυής, ευάλωτη ακόμα αλλά έτοιμη σε κάθε περίπτωση, να βγει προς τα έξω. Τα στοιχεία της φύσης θα την προικίσουν. Ο αέρας, το νερό, η γη, ο Ήλιος με τη φωτιά... και με το πέρασμα του χρόνου, θα γίνει στιβαρή η νέα φορεσιά.

Τώρα είναι η μεγάλη πρόκληση. Και είναι μεγάλη η πρόκληση, όχι γιατί δεν ξαναβρεθήκατε ποτέ εσείς σε δύσκολη θέση, όχι επειδή δεν χρειάστηκε προσωπικά να επιβεβαιώσετε τη θεϊότητά σας και να εμείνετε στην επίγνωσή της μέσα σε δύσκολες συνθήκες. Κάθε άλλο. Αυτό έχει ήδη συμβεί αρκετές φορές. Θυμηθείτε όμως τις κουβέντες μας περί συλλογικότητας. Αυτή τη φορά είναι σαφής η τροποποίηση. Είναι σαφής η διαφορά επιπέδου. Το πρόβλημα τώρα δεν είναι ατομικό -τουλάχιστον, δεν είναι μόνο ατομικό. Είναι συλλογικό και βιώνεται απ' όλους ως συλλογικό. Κι αυτό θα πρέπει να σας λέει πολλά και να αποδεικνύει πολλά και να αποδεικνύει επίσης τη χρησιμότητα της εργασίας που κάνατε στο παρελθόν, με τις συλλογικότητες.

Ένα πρόβλημα λοιπόν, για κάποιους ατομικό, βιώνεται απ' όλους, ξεκάθαρα ως συλλογικό. Και όλοι ενεργείτε συνειδητά, ως συλλογικότητα. Αν δεν είναι αυτό αλλαγή επιπέδου συνειδησης, τι είναι; Θα πείτε, «Ναι, βέβαια. Αλλά κι

άλλες φορές υπήρξαν στο παρελθόν ανάλογες καταστάσεις, που οι άνθρωποι έπρεπε να συμπεριφερθούν συλλογικά. Έπρεπε να φροντίσουν το σύνολο.» Πόσο πιστεύετε από εκείνους τους ανθρώπους ήταν συνειδητοί σε αυτό; Είχαν την επίγνωση που έχετε σήμερα; Πόσο καλά ανταποκρίθηκαν ως έθνος ή ως έθνη, στην πρόκληση; Αξίζει να βάλετε τα πράγματα σε συλλογική προοπτική και να τα εξετάσετε από αυτό το επίπεδο. Και είναι μία πρόκληση συλλογικότητας, συλλογικού επιπέδου, για όλη την ανθρωπότητα. Είναι πολύ μεγάλα αυτά που συμβαίνουν κάτω από τη μύτη σας... σχεδόν κυριολεκτικά. Πολύ μεγάλα, για να αρχίσετε καν να τα αντιλαμβάνεστε.

Κι εμείς τώρα ρίχνουμε λάδι στη φωτιά, προσπαθώντας να διατηρήσουμε αναμμένη την Εστία, με κεφαλαίο, την Εστία της συλλογικότητας. Κι αυτή η Εστία είναι ο σπινθήρας του Θείου σας Εαυτού, που βρίσκεται μέσα σας και τόσο προσπαθείτε να φυλάξετε και να αυξήσετε. Είναι η Εστία που βάζουμε να καίει κάτω από τα πόδια σας, είναι η Εστία που επικαλείστε στους ύμνους σας, που οραματίζεστε στις εργασίες σας. Και είναι η Εστία, συλλογικά.

Στα επόμενα χρόνια θα δείτε ότι θα υπάρξουν αναταράξεις άλλου επιπέδου, αντίστοιχα με αυτή που συμβαίνει τώρα. Θα σχεδιάζετε πολέμους επί χάρτου, που θα λύνονται την τελευταία στιγμή, γιατί θα έχετε ως συλλογικότητα αποκτήσει μεγαλύτερη δέσμευση στο σκοπό. Το σκοπό της διαρκούς εξέλιξης προς τα άνω.

Δείτε γύρω σας το επίπεδο, στο οποίο βρίσκεται η Ελλάδα στην έκφραση αυτής της συλλογικότητας. Δείτε το επίπεδο στο οποίο βρισκόσαστε εσείς. Και χαρείτε. Γιατί η Γη γυρίζει γρήγορα και τα παιχνίδια τελειώνουν γρήγορα επίσης και οι αλλαγές έρχονται εν ριπή οφθαλμού, πριν προλάβετε να το καταλάβετε και να το δείτε. **Είστε ιερείς και ιέρειες της Θεότητας. Και άξιος της ιεροσύνης είναι μόνο εκείνος που αναγνωρίζει την ταύτισή του με το Θείο.** Και αν θέλετε να διαρκέσει, αν θέλετε να διατηρήσετε την ιεροσύνη αυτή, θυμηθείτε την παράφρασή μας. Κάθε στιγμή, βαδίζετε με την επίγνωση ότι είστε ο Θεός στη Γη.

Ο Δίας/Ζεус, μεγάλος ευεργέτης της ανθρωπότητας, ήλθε, είδε και απήλθε. Απέρχομαι, για να σας αφήσω στα χέρια του Ηρακλή, στο Ηράκλειο σώμα και στις ενέργειες που σας διαπερνούν, σας διακατέχουν και περιμένουν να εκφραστούν κάθε λεπτό, κάθε στιγμή, μέσα από εσάς.

Και δεν έχουν σημασία τα ονόματα... αν θα με αποκαλείτε Ηρακλή ή Δία ή Γιαχβέ ή Θεό του Ελέους, ή Βράχμα ή... με όποιον άλλο τρόπο επιθυμείτε.

Εγώ Είμαι ο Θεός των Ζωντανών.

Ζεус.

[Ακολούθησε συζήτηση]

Ερώτηση: Τι εννοούσε λέγοντας να μην κάνουμε τίποτα; Είπε να μπούμε σε μια χειμερία νάρκη, που είναι μάλλον ανοιξιάτικη. Τι σημαίνει αυτό για εμάς;

Απάντηση:

Να προσπαθήσεις να ενωθείς με τη συλλογικότητα, στο ύψος της ατομικής ευθύνης του Εαυτού.

Να μείνετε απαθείς στις επιδράσεις του πλήθους. Να σταθείτε στο κέντρο σας και να μην προσπαθήσετε να ανατρέψετε καταστάσεις που επικρατούν γύρω σας, μέχρι να νιώσετε έτοιμοι και έτοιμες να βγείτε από τον κίνδυνο στον οποίο βρίσκεσαι.

Έχετε αίσθηση κινδύνου. Ακόμα και σήμερα, ακόμα κι εσείς, έχετε αίσθηση κινδύνου. **Χρειάζεται μέσα σας να ξεπεράσετε την αίσθηση του κινδύνου, να εμείνετε στη Θεϊότητά σας, στο γεγονός ότι είστε ο Θεός στη Γη και μετά να ενεργήσετε. Δεν μπορείτε να ενεργήσετε, έχοντας αίσθηση του κινδύνου.** Φοβάστε, με άλλα λόγια. Μείνετε στο γεγονός ότι είστε ο Θεός στη Γη. Επιβεβαιώστε μέσα σας αυτήν την πραγματικότητα, αυτήν την εσωτερική αλήθεια, ξεπερνώντας τους φόβους -για το συγκεκριμένο θέμα, του κορωνοϊού. **Κάντε ό,τι χρειάζεται να κάνετε, χωρίς φόβο. Όταν ξεπεράσετε το φόβο, το παλιό πουκάμισο θα έχει φύγει. Θα είστε καινούριοι/καινούριες και θα μπορείτε να ενεργήσετε και πάλι.**

Και έτσι είναι.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)